

KIKKERERWTEN

CICER ARIETINUM

Plantenfamilie	
Leguminosae - Vlinderbloemenfamilie	
Oorsprong	
Zuid-West-Azië	
Plantkenmerken	
Levensduur	éénjarig
Bloei	De bloeiperiode van kikkererwten loopt van juni tot juli. De bloemen van de kikkererwt zijn tweeslachtig en zijn opgebouwd uit 5 kroon- en 5 kelkbladeren. Er bestaan twee soorten kikkererwten, waardoor er ook een verschil in bloemkleur is: ▪ desi-type: vorming van blauwpaarse of roze bloemen. ▪ kabuli-type: vorming van witte bloemen.
Zaad	Ook de zaden zijn verschillend afhankelijk van het type kikkererwt: ▪ desi-type: voornamelijk geteeld in India en Ethiopië. Zaden zijn klein en donkerbruin en hebben een oneffen zaadmantel. ▪ kabuli-type: voornamelijk geteeld in de Mediterrane regio. Zaden zijn groter dan van het desi-type en hebben een beige kleur. De zaadmantel is meer effen dan de zaden van het desi-type. Zaden zijn 0,5 tot 1 cm in diameter.
Blad	De bladeren van de kikkererwt zijn gesteeld en oneven geveerd met 10 tot 15 eironde blaadjes. De bladeren hebben een gezaagde rand.
Wortel	Kikkererwten ontwikkelen een penwortel en laterale wortels. De penwortel kan een diepte bereiken van 1 meter. Het belangrijkste aandeel van de wortels bevindt zich op 60 cm diepte en de totale diepte kan gaan tot 2 m. Hierdoor heeft droogte minder invloed op de groei van de plant. De wortels vormen ook nodules via rhizobiumbacteriën, zodat stikstoffixatie mogelijk is.
Groeihoogte	De planten van kikkererwten worden ongeveer 0,20 tot 0,70 m groot.
Voortplanting	Voortplanting via zaad. Zelfbestuiving is mogelijk. Occasionele kruisbestuiving door insecten komt ook voor.
Teeltkenmerken	
Standplaats	Zonnige en tegen wind beschutte standplaats.
Bemesting	Bemesting met fosfor, zwavel, stikstof (15-25 kg/ha) en zink (10-25 kg/ha). Inoculatie met rhizobiumbacteriën zorgt voor een hogere opbrengst, omdat stikstoffixatie kan plaatsvinden.
Bodem	Klei-leemgrond die het water voldoende draineert om zo te veel water te vermijden. Een overmaat aan water kan de groei reduceren en de kans op aantasting van wortels en stengels vergroten. De bodem heeft best een neutrale tot licht basische pH (5,7 tot 7,2).
Zaaien	▪ Zaaiperiode: van midden mei tot begin juli. ▪ Zaaidichtheid: 60 kg/ha of 40-50 planten/m² ▪ Zaaidiepte: 2-6 cm (afhankelijk van het type grond) ▪ Plantafstand: 7-15 cm ▪ Rijafstand: 40 cm ▪ Kieming: na 5 tot 10 dagen
Oogst	▪ Oogsttijdstip: 100 dagen na het zaaien. Oogsten wanneer de peulen nog groen zijn of wanneer de plant volledig uitgedroogd is.

	▪ Oogstmethode: de uitgedroogde plant wordt verder gedroogd op het veld en kan geoogst worden met een gewone maaidorser.
Opbrengst	Opbrengsten variëren afhankelijk van de geraadpleegde bron. Opbrengst is afhankelijk van variëteit, klimaat en bodemtype. Opbrengsten kunnen schommelen tussen 950 en 3000 kg/ha. Er wordt meestal melding gemaakt van maximum 1000 kg/ha.
Ziekten en plagen	Kikkererwten zijn gevoelig voor schimmelziektes, waardoor de grond behandeld moet worden met fungiciden voor de zaai. Verschillende insecten kunnen kikkererwten aantasten: aardrupsen en bladluizen. Opgeslagen kikkererwten kunnen aangetast worden door bladhaantjes (Chrysomelidae).
Onkruid	Kikkererwten groeien traag, waardoor de onkruiddruk hoog is. Gebruik daarom mechanische onkruidbestrijding tijdens de voorgaande teelt.
Toepassingen	
Kikkererwten zijn eiwitrijk. ▪ De erwten kunnen gekookt en verwerkt worden in stoofpotjes en salades. ▪ Verwerking tot kikkererwtenmeel en gebruik in voedsel. ▪ Kikkererwten zijn de basis voor hummus. ▪ Als vervanging van dierlijke eiwitten in een vegetarisch dieet.	